

Karup Å - 11.-13. sept. 2013.

Af Henning.

Onsdag mødtes Johnny og jeg hos Per og Irena i Mariager. Staklerne var uden bil, så familie med pak og kajaker blev splittet op i vore biler inden kursen blev sat mod Hessellund Camping lidt nord for Karup by.

Her fik vi vore mærker til at sætte på kajakerne og besked om at vi måtte lægge os hvor vi ville. Hvilket blev tolket som tilladelse til at slå lejr helt nede ved åen.

En tur til Skive for at sætte min bil ved Skive Roklubs klubhus i havnen, og tilbage til hjemlig hygge på campingpladsen. Irena havde lavet rigeligt mad, så Johnny og jeg blev inviteret til at spise med. Jeg havde glemt mine vandflasker, og købte i desperation en tre-liters rødvin af husmandstypen, og stod nu med det praktiske problem at komme af med indholdet, så der blev plads til vand. Det var nu ikke helt nemt, alle ville nemlig gerne lette bagagen, så der blev virkelig gået til den i aftenkulden.

Mosekonen havde travlt og det blev en lidt kølig nat. Måske derfor sov vi godt om morgenen, og helt uden at stresse, kom vi på vandet ved halvellevetiden.

Nærmeste lejrplads var ved Hagebro 23 km. nedstrøms og det skulle nås inden kl. 18, hvorefter det ikke var tilladt at færdes på åen.

Første udfordring var grødespærringen ved broen neden for Resen. I alle mine 25 år som kajakroer, har aldrig mødt noget så bøvlet. Det var ikke muligt bare at hive bådene over spærringen da der overalt, også på nedstrømssiden, lå store klatter af grøde, som forhindrede og i at komme ind på opstrømssiden og ligeledes, at komme om bord igen på nedstrømssiden.

Altså var der ikke andet at gøre end at hive kajakerne på land, holde frokost inden det sværde punkt - at komme ombord igen. Med lidt snedighed lykkedes det for den første, og de næste fik hevet så meget grøde i omløb, at det blev lidt lettere for de næste. Helt uden dramatik var det dog ikke. Per skulle lige afprøve noget, og blev lidt fugtig bagi.

Svingene - og dem er der rigtig mange af på Karup Å - blev klaret i bedste speedway-stil. Inden svinget, sættes farten ned til strømhastighed. Stævnen ind i det rolige vand på indersiden af svinget, hvorpå strømmen svinger bagskibet rundt. Når retningen passer, sættes fuld speed på igen, og sådan fortsætter det bare i timevis. Man bliver lidt brugt af alle de starter, bremsninger og manøvre, og farten kan ikke øges.

Vi talte lidt om eventuelle lystfiskere som førhen ikke så med milde øjne på kanoer og lignende fremmedlegemer på deres å, men de få vi mødte var venlige og lidt snakkesalige. Ingen problemer med dem.

De øvrige beboere var tilsyneladende glade for lidt opmuntring i dagligdagen, og fulgte os nysgerrigt.

Ved Hagebro kunne vi ikke få øje på teltpladsen, og det var heller ikke nemt at komme i land, så vi fortsatte de seks kilometer mod Vridsted teltplads.

Det var til gengæld ideelt. Beboerne havde, på eget initiativ med støtte fra Friluftsrådet, kommune og lokale sponsorer, indrettet alle tiders hyggelige plads, med skelters, toilet og bålsted. Folk passerede forbi hele tiden, og det tog kun få øjeblikke før Per var involveret i heftig diskussion om, hvem der kendte Mariager bedst. Det var selvfølgelig en lærer, som i de unge var udstationeret i Mariager.

Efter en hastig tur til et velforsynet supermarked blev de slunkne beholdninger af øl fyldt op.

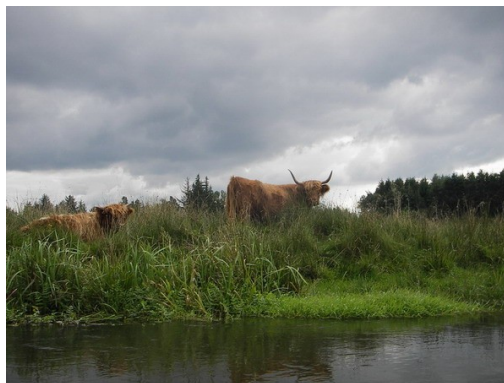
Aftenen var mild, og vi kastede os over restlageret af vin m.m.

Hessellund Camping

Spærringen ved Resen

Beboer af anden etnisk herkomst

Væske, afslappende øvelse og udstrækning

Snakken gik og vi hyggede og gevaldigt ved tanken om at det var lige her - i Vridsted, at den berømte røver Jens Langkniv efter sigende var blevet myrdet i præstegården, og som den hedning han var, ikke kunne begraves i indviet jord, men blev kulet ned uden for kirkegårdsdiget. Man har oven i købet fundet et skelet der, som bekræfter historien.

Efter en god nats søvn var vi klar til det sidste stræk mod Skive - 23 km.

Undervejs oplevede vi at vejrfrenten passerede - og så blev det sommer.

Efterhånden var åen blevet bredere og der blev længere mellem svingene. Kort sagt blev sejladserne mere kedelige, men landskabet var stadig utroligt flot.

Efter en hektisk frokost på bredden, fortsatte vi veludhvilede til vi ved tretiden nåede frem til udkanten af Skive. Det er et flot syn at se husene over dalbunden,

Frontbagside

Opladning

Indsejlingen til Skive

Det sidste stykke gennem byen spændende - et helt Venedig, men det sidste stykke ud af byen til fjorden var lidt træls, og helt galt blev det i åudløbet, hvor der ingen vand var, og hele tiden frygtede at skulle ud og gå.

Vi kom dog igennem uden større problemer og fandt roklubben.

Så var der lige det med at få hentet den anden bil ved Hessellund Camping, men det blev klaret på under en time, og efter at have pakket satte vi kursen mod Mariager, hvor vi tog en tårevædet afsked.

Det kan da lige nævne, at på vejen mod Virksunddæmningen fik jeg et rødt blink fra en lusket parkeret kassevogn. Shit - men det var jo også fredag d. 13.

Se flere billeder fra turen [her](#):